Onsdag den 10. marts 2021

P9_TA(2021)0074

Gennemførelse af byggevareforordningen

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2021 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 305/2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer (byggevareforordningen) (2020/2028(INI))

(2021/C 474/03)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer ([1]) (byggevareforordningen),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF ([2]) (standardiseringsforordningen),

— der henviser til Kommissionens evaluering af 24. oktober 2019 af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer (SWD(2019)1770),

— der henviser til Kommissionens rapport af 24. oktober 2019 om resultatet af evalueringen af relevansen af de opgaver, som fremgår af artikel 31, stk. 4, og som modtager EU-finansiering i henhold til artikel 34, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (COM(2019)0800),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 ([3]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 ([4]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF ([5]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/515 af 19. marts 2019 om gensidig anerkendelse af varer, der lovligt markedsføres i en anden medlemsstat, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 764/2008 ([6]),

— der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2010 om fremtiden for europæisk standardisering ([7]),

([1]) EUT L 88 af 4.4.2011, s. 5.
([2]) EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12.
([3]) EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1.
([4]) EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30.
([5]) EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82.
([6]) EUT L 91 af 29.3.2019, s. 1.
([7]) EUT C 70 E af 8.3.2012, s. 56.

Onsdag den 10. marts 2021

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. november 2016 om ren energi til alle europæere (COM(2016)0860),

— der henviser til den europæiske grønne pagt (COM(2019)0640),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. marts 2020 om en ny handlingsplan for den cirkulære økonomi for et renere og mere konkurrencedygtigt Europa (COM(2020)0098),

— der henviser til forretningsordenens artikel 54 samt til artikel 1, stk. 1, litra e), i, og bilag 3 til, Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A9-0012/2021),

A. der henviser til, at bygge- og anlægssektoren direkte leverer 18 millioner arbejdspladser i Europa og genererer 9 % af BNP ([8]);

B. der henviser til, at formålet med byggevareforordningen er at fjerne tekniske handelshindringer for byggevarer for at øge deres frie bevægelighed på det indre marked, samtidig med at det sikres, at varerne er egnede til deres tilsigtede anvendelse og i overensstemmelse med deres deklarerede ydeevne, idet der tages hensyn til de sundheds-, sikkerheds- og miljømæssige aspekter, der er forbundet med deres anvendelse, uanset hvor de er fremstillet;

C. der henviser til, at det europæiske system for teknisk regulering og standardisering har vist sig at være en drivkraft for konkurrenceevne og innovation, samtidig med at det har bidraget til forbrugersikkerhed og nedbragt ulykkesfrekvensen, hvilket har gjort EU-standarder til et globalt benchmark;

D. der henviser til, at den langsomme vedtagelse af og manglende henvisning til harmoniserede standarder er problematisk, da vedtagelsesprocessen ikke holder trit med udviklingen i sektoren, hvilket skaber uvished for virksomhederne; der henviser til, at manglen på harmoniserede standarder og de eksisterende standarders ufuldstændige karakter har bidraget til indførelsen af ekstra nationale krav til byggevarer, som skaber hindringer for deres frie bevægelighed i det indre marked; der henviser til, at disse krav kan være til skade for forbrugerne og for medlemsstaterne, når de skal opfylde deres forpligtelser med hensyn til strukturel sikkerhed, sundhed, miljøbeskyttelse, andre bygningsrelaterede spørgsmål og forbrugerbeskyttelse;

E. der henviser til, at de regler om bygværker, som medlemsstaterne fastsætter, bør udformes og implementeres på en sådan måde, at arbejdstagernes og forbrugernes sikkerhed er garanteret, og at miljøet ikke skades, hvilket også kan have indvirkning på kravene til byggevarer;

F. der henviser til, at omkostningerne ved efterlevelse af byggevareforordningen udgør 0,6-1,1 % af bygge- og anlægssektorens omsætning og hovedsagelig bæres af fabrikanterne, hvilket kan være meget byrdefuldt for SMV'er;

1. påskønner Kommissionens evaluering af byggevareforordningen og igangværende gennemgang, som har til formål yderligere at adressere hindringerne på det indre marked for byggevarer og bidrage til målene i den europæiske grønne pagt og handlingsplanen for den cirkulære økonomi, samtidig med at der tages hensyn til den teknologiske udvikling og innovation;

2. påpeger, at byggevareforordningen har en særlig karakter, som adskiller den fra de generelle principper i den nye lovgivningsmæssige ramme (NLF), hovedsagelig fordi den ikke harmoniserer specifikke krav eller minimumssikkerhedsniveauer for byggevarer, men blot definerer et fælles teknisk sprog, som er det samme for alle byggevarer omfattet af forordningen, til angivelse af byggevarers ydeevne i forhold til deres væsentlige egenskaber, som er fastlagt i harmoniserede tekniske specifikationer;

3. fremhæver, at den gældende byggevareforordning sikrer den frie bevægelighed for byggevarer i Unionen, mens medlemsstaterne bevarer kontrollen med reglerne for bygge- og anlægsarbejder; bemærker i den forbindelse, at medlemsstaternes regler kræver, at bygværker designes og udføres på en sådan måde, at de hverken bringer personers, husdyrs eller ejendoms sikkerhed i fare eller skader miljøet; påpeger, at de byggeforskrifter, der er fastsat på medlemsstatsniveau, generelt påvirkes af ydeevnen af de byggevarer, der indgår i bygværkerne;

([8]) Europa-Kommissionen: »The European construction sector — A global partner«, 2016.

Fælles teknisk sprog, herunder standarder

4. bemærker, at det fælles tekniske sprog, der er indført med byggevareforordningen, er defineret af harmoniserede europæiske standarder og, for så vidt angår produkter, der ikke — eller ikke fuldt ud — er omfattet af harmoniserede standarder, af europæiske vurderingsdokumenter, med henblik på at opfylde medlemsstaternes krav til ydeevne; konstaterer, at Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) og Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (Cenelec) er de kompetente organisationer for udarbejdelsen af harmoniserede standarder, mens Den Europæiske Organisation for Teknisk Godkendelse (EOTA) og de tekniske vurderingsorganer (TAB) er ansvarlige for udarbejdelsen af europæiske vurderingsdokumenter;

5. påpeger, at anvendelsen af harmoniserede standarder i henhold til byggevareforordningen i modsætning til anden NLF-lovgivning er obligatorisk, hvilket kræver et effektivt system til vedtagelsen af dem for at imødekomme behovene og afspejle industriens mest effektive praksisser, bane vej for innovation, holde trit med den teknologiske udvikling, sikre juridisk klarhed og lige vilkår for SMV'er samt opfylde medlemsstaternes reguleringsmæssige behov; opfordrer Kommissionen til med henblik herpå at sørge for aktiv inddragelse af industrien og relevante interessenter for at sikre, at nye standarder er så relevante som muligt; påpeger vigtigheden af, at medlemsstaterne deltager aktivt i standardiseringsprocessen;

6. finder det betænkeligt, at kun 12 af de 444 eksisterende harmoniserede standarder for byggevarer er udstedt efter vedtagelsen af byggevareforordningen; mener, at den tid, der kræves til udvikling af og henvisning til standarder, efterslæbet inden for revision og ajourføring af eksisterende standarder, manglen på juridisk klarhed i den nuværende lovgivningsmæssige ramme og manglen på en produktiv dialog mellem alle de partnere, der på nuværende tidspunkt er involveret i processen, er blandt de største problemer i forbindelse med gennemførelsen af byggevareforordningen;

7. påpeger, at et betydeligt antal standarder ikke fuldt ud dækker alle de grundlæggende krav, der skal være opfyldt for, at byggevarer kan anvendes i bygværker; finder det betænkeligt, at denne ufuldstændige harmonisering til dels har medført supplerende nationale krav og obligatoriske nationale mærker for byggevarer, som tjener til at skabe uberettigede hindringer, opsplitte og svække det indre marked og skabe juridisk usikkerhed for virksomheder, entreprenører, planlæggere og arkitekter, hvilket medfører potentielle sikkerhedsrisici for bygværker;

8. opfordrer indtrængende Kommissionen til at finde en hurtig og holdbar løsning for at forbedre standardiseringsprocesserne og fjerne efterslæbet af standarder uden henvisning; støtter i denne forbindelse indførelse af kortsigtede foranstaltninger til afhjælpning af efterslæbet og de reguleringsmæssige mangler i kombination med langsigtede foranstaltninger til at forbedre processen med at definere det fælles tekniske sprog ved hjælp af omfattende harmoniserede standarder;

9. påpeger, at problemerne med udviklingen af harmoniserede standarder skal adresseres i alle faser af forberedelsesprocessen; opfordrer Kommissionen til at holde sig i tæt kontakt med alle relevante interessenter i den forberedende fase i overensstemmelse med standardiseringsforordningen og understreger betydningen af en ligelig repræsentation og af gennemsigtighed og åbenhed for alle involverede parter med henblik på at finde brugbare løsninger; fremhæver behovet for at sikre, at de standardiseringsanmodninger, som Kommissionen fremsætter, er af høj kvalitet, og nødvendigheden af at udstikke klare og pragmatiske retningslinjer; opfordrer endvidere Kommissionen til at udvikle omfattende og horisontale retningslinjer for standardiseringsorganer, der beskriver strukturen i og kravene til en standard, der anmodes om; foreslår, at der fastsættes klart definerede tidsrammer for Kommissionens vurdering af de udarbejdede standarder og klare tidsfrister for alle parter med henblik på at sikre en yderligere revision, hvis det konstateres, at en standardiseringsanmodning eller byggevareforordningen ikke er blevet efterlevet; mener, at det er vigtigt at definere standardernes anvendelsesområde mere præcist, således at fabrikanterne kan have klare retningslinjer, når de angiver, at deres produkter falder inden for anvendelsesområdet;

10. mener, at teksterne til harmoniserede standarder under byggevareforordningen i lyset af deres obligatoriske karakter og af det faktum, at de betragtes som en del af EU-lovgivningen, bør foreligge på alle EU-sprog; fremhæver behovet for at sikre adgang til oversættelse af høj kvalitet uden ekstraomkostninger og for at styrke inddragelsen af nationale standardiseringsorganer i oversættelsesprocessen; opfordrer Kommissionen til yderligere at støtte og forenkle finansieringsordningerne for oversættelse af harmoniserede standarder;

11. finder det betænkeligt, at selv om den alternative metode for produkter, der ikke eller ikke fuldt ud er omfattet af harmoniserede standarder, blev medtaget i byggevareforordningen for at tillade innovative produkter at komme ind på markedet, vedrører langt størstedelen af de europæiske vurderingsdokumenter ikke innovative produkter;

12. mener derfor, at en af årsagerne til den stigende anvendelse af EOTA-vejen som et alternativt standardiseringsmetode er det forhold, at standardiseringssystemet på nuværende tidspunkt underpræsterer;

13. påpeger, at EOTA-vejen er en langvarig og omkostningstung metode, som ikke er SMV-venlig og som kun store markedsaktører som regel har råd til; understreger, at selv om der er behov for generelle forbedringer i standardiseringsprocessen, kan den nuværende procedure for udvikling af europæiske vurderingsdokumenter være nyttig som en supplerende metode til at fremme udviklingen af innovative produkter og SMV'ers deltagelse, men den skal også tilgodese fabrikanternes ambition om at markedsføre innovative produkter så hurtigt som muligt, samtidig med at Unionens produktkrav overholdes, og bør ikke betragtes som et permanent alternativ til standardiseringssystemet;

14. understreger, at et fælles teknisk sprog kan bidrage til at fremme en cirkulær økonomi, da det gør det muligt at deklarere byggevarers ydeevne på en ensartet måde; mener, at der bør fokuseres mere på standarder, der kan bidrage til at fremme en cirkulær økonomi i Europa;

CE-mærkning og ydeevnedeklaration

15. bemærker, at CE-mærkning er en metode, som gør det muligt at markedsføre byggevarer, der lovligt er bragt i omsætning i én medlemsstat, på en hvilken som helst anden medlemsstats område; er imidlertid bekymret over, at eftersom CE-mærkning i henhold til byggevareforordningen adskiller sig fra anden NLF-lovgivning ved kun at henvise til produktets ydeevne uden at attestere dets overensstemmelse med specifikke produktkrav, kan en sådan forskel i forhold til anden NLF-lovgivning skabe forvirring omkring CE-mærkningen og mindske dens værdi; påpeger i den forbindelse, at der er overlapninger mellem de oplysninger, som skal fremgå af henholdsvis CE-mærkningen og ydeevnedeklarationen; mener, at denne overlapning skaber unødige ekstra administrative byrder og omkostninger for virksomhederne og bør afhjælpes, bl.a. gennem en forstærket anvendelse af digitale løsninger;

16. beklager, at CE-mærkningen under byggevareforordningen fejlagtigt opfattes som et kvalitetsmærke, selv om den ikke siger noget om, hvorvidt en byggevare er sikker eller kan anvendes i bygværker; mener, at der er behov for yderligere løsninger for at give slutbrugerne præcise og klare oplysninger om CE-mærkningens karakter med hensyn til byggevarers sikkerhed og deres overensstemmelse med nationale krav til bygningers sikkerhed og bygværker;

17. opfordrer Kommissionen til at overveje og grundigt vurdere muligheden for gradvist at styrke byggevareforordningen ved deri at medtage yderligere oplysningsforpligtelser og krav til produkternes ydeevne med hensyn til sundheds-, sikkerheds- og miljøaspekter efter at have foretaget en konsekvensanalyse og en vurdering af Unionens og medlemsstaternes lovgivningsmæssige behov inden for hver produktkategori; opfordrer endvidere Kommissionen til at vurdere, hvilken tilgang der vil være effektiv for byggevareforordningen;

18. bemærker den manglende digitalisering af bygge- og anlægssektoren og understreger betydningen af fuldt ud at udnytte digitale teknologier, som kan give klare, gennemsigtige og pålidelige oplysninger til erhvervsdrivende og slutbrugere, adressere overlapningerne mellem oplysningskravene og sætte markedsovervågningsmyndighederne i stand til at udføre deres arbejde mere effektivt; opfordrer Kommissionen til at vurdere fordelene ved at anvende sådanne teknologier og udvikle løsninger i retning af intelligent integration af eksisterende data, der kan anvendes i flere forskellige informationssystemer;

19. mener, at digitale løsninger kan øge gennemsigtigheden på markedet for byggevarer og sikre nøjagtigheden og pålideligheden af de oplysninger, der gives i ydeevnedeklarationen samt gøre det lettere at sammenligne byggevarer ud fra deres deklarerede ydeevne, herunder på sikkerheds- og miljøområdet, og dermed gøre det muligt for virksomheder og slutbrugere at drage fordel af fabrikantoplysningerne ved hurtigt at vurdere og sammenligne kravene til bygværker med oplysningerne i ydeevnedeklarationen;

20. understreger behovet for at øge bevidstheden blandt virksomhederne, navnlig SMV'er og mikrovirksomheder, omkring CE-mærkningen og ydeevnedeklarationen, herunder gennem den fælles digitale portal; mener, at en sådan tilgang vil øge tilliden til EU-harmoniseringen og kvaliteten af harmoniserede standarder og bidrage til at mindske fragmenteringen af det indre marked; fremhæver den vigtige rolle, som de nationale produktkontaktpunkter for byggeriet spiller med hensyn til at informere virksomheder om anvendelsen af byggevareforordningen og give pålidelige oplysninger om de krav til bygværker på en medlemsstats område, der finder anvendelse på den påtænkte anvendelse af hver enkelt byggevare; foreslår, at der gøres en yderligere indsats for at øge kendskabet til disse kontaktpunkter, da kun 57 % af interessenterne var klar over deres eksistens i 2018;

Markedsovervågning

21. er bekymret over, at branchen anser markedsovervågningen af byggevarer for at være utilstrækkelig og ineffektiv; understreger, at en sådan situation undergraver de lige konkurrencevilkår ved at være til skade for de virksomheder, der overholder lovgivningen, og til gavn for dem, ikke gør det; påpeger, at en svag og inkonsekvent markedsovervågning kan føre til en stigning i antallet af produkter, der ikke lever op til deres deklarerede ydeevne, og dermed udgøre en risiko for slutbrugerne;

22. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre forordning (EU) 2019/1020, som har til formål at styrke markedsovervågningen af produkter, der er omfattet af EU-harmoniseringslovgivningen, herunder byggevareforordningen, og fastlægge rammerne for samarbejde med virksomheder; understreger behovet for en konsekvent, harmoniseret og ensartet håndhævelse af nye regler fra de nationale markedsovervågningsmyndigheders side og for et styrket grænseoverskridende samarbejde herom for at sikre lige vilkår i bygge- og anlægssektoren og fair konkurrence på EU-markedet;

23. minder om, at medlemsstaterne i henhold til forordning (EU) 2019/1020 skal afsætte de nødvendige finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer til markedsovervågningsmyndighederne, herunder sikre, at de har tilstrækkelig ekspertise og kompetencer; opfordrer medlemsstaterne til at styrke samarbejdet mellem deres markedsovervågningsmyndigheder, herunder på tværs af grænserne, og til at forbedre antallet og effektiviteten af kontroller for at kunne identificere byggevarer, der ikke er i overensstemmelse med deres deklarerede ydeevne, og forhindre, at de omsættes i det indre marked;

24. opfordrer Kommissionen til hurtigt at vedtage gennemførelsesretsakter i henhold til forordning (EU) 2019/1020 med henblik på yderligere at afstemme markedsovervågningsmyndighedernes præstationsniveauer ved at fastlægge ensartede betingelser for kontrol, kriterier for fastsættelse af kontrolhyppigheden og antallet af prøver, der skal kontrolleres i forbindelse med visse produkter eller produktkategorier, og ved at fastsætte benchmarks og teknikker for kontrol af harmoniserede produkter, idet der tages behørigt hensyn til de særlige forhold i de berørte sektorer, herunder byggevaresektoren, og til indvirkningen på en revideret byggevareforordning; bemærker den vigtige rolle, som EU-netværket for produktoverensstemmelse og de administrative samarbejdsgrupper (AdCos) spiller med hensyn til at sikre struktureret koordinering og samarbejde mellem medlemsstaternes håndhævelsesmyndigheder og Kommissionen og strømline markedstilsynspraksisserne for at gøre dem mere effektive;

25. anser det for afgørende, at de nationale markedsovervågningsmyndigheder med ansvar for byggevarer arbejder tæt sammen med de nationale bygningskontrolmyndigheder for at sikre en nuanceret tilgang til vurderingen af, om byggevarer, der anvendes i bygværker, er i overensstemmelse med den deklarerede ydeevne eller tilsigtede anvendelse, samt for at sikre deres overensstemmelse med byggereglementerne og dermed garantere beskyttelse af sundheden og sikkerheden for de arbejdstagere, der anvender byggevarer, og for bygværkernes brugere;

26. understreger, at medlemsstaterne bør tage ansvar, når de indfører nationale bestemmelser om bygværker, herunder krav vedrørende bygningers sikkerhed i forbindelse med opførelse, vedligeholdelse og nedrivning af bygværker, ved at tage hensyn til andre aspekter af betydning for almenvellet, såsom arbejdstagernes sundhed og sikkerhed og miljøbeskyttelsen;

27. påpeger, at onlinesalget i bygge- og anlægsbranchen er i vækst; fremhæver behovet for at sikre en effektiv markedsovervågning af byggevarer, der sælges online, navnlig varer, der sælges af erhvervsdrivende uden for EU og muligvis ikke overholder EU-lovgivningen og derfor kan påvirke kvaliteten og sikkerheden af bygværker, så det sikres, at byggevarer, der omsættes i det indre marked, er i overensstemmelse med deres deklarerede ydeevne eller tilsigtede anvendelse, uanset deres oprindelse; understreger den rolle, som onlinemarkedspladser kan spille i denne henseende;

28. fremhæver betydningen af at sikre et ensartet præstationsniveau hos de bemyndigede organer, der foretager vurderinger af byggevarers ydeevne, således at deres funktioner udføres på samme niveau og på samme vilkår; bemærker i denne forbindelse den rolle, som de EU-prøvningsfaciliteter, der blev indført ved forordning (EU) 2019/1020, spiller med hensyn til at bidrage til at øge laboratoriekapaciteten og sikre prøvningernes pålidelighed og konsistens i forbindelse med markedsovervågningen i alle medlemsstaterne;

29. understreger behovet for at styrke tilvejebringelsen og udvekslingen af oplysninger om potentielt farlige stoffer i byggevarer og styrke samarbejdet med Det Europæiske Kemikalieagenturs databaser i overensstemmelse med gældende lovgivning;

30. opfordrer Kommissionen til at fortsætte med effektivt at overvåge og adressere uberettigede hindringer på det indre marked som følge af nationale reguleringsforanstaltninger; understreger behovet for øget dialog og samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på at tackle praksisser, der hindrer den frie bevægelighed for byggevarer på det indre marked, såsom fortsat anvendelse af nationale mærker og ekstra certificeringskrav for byggevarer;

Onsdag den 10. marts 2021

Byggevarers bæredygtighed

31. fremhæver det overordnede behov for en omstilling til en bæredygtig og mere cirkulær økonomi i forbindelse med indkøb, fremstilling, genbrug og genanvendelse af byggevarer og med deres anvendelse i bygværker; understreger behovet for at forbedre bæredygtigheden af byggevarer og tilgængeligheden af sekundære og vedvarende produkter og materialer på markedet;

32. hilser det i den forbindelse velkommen, at Kommissionen sigter mod at gøre bygge- og anlægssektoren mere bæredygtig ved at tage byggevarers bæredygtighedsperformance op i forbindelse med revisionen af byggevareforordningen som bebudet i handlingsplanen for den cirkulære økonomi; støtter Kommissionens tilsagn om i højere grad at bringe lovgivningen om byggevarer på linje og i overensstemmelse med horisontale miljøpolitikker;

33. opfordrer Kommissionen til at overveje at indarbejde visse krav vedrørende miljøpræstationer og bæredygtighedskriterier for produkters samlede livscyklus i de harmoniserede standarder for specifikke produktkategorier under byggevareforordningen, samtidig med at der tages hensyn til den markedsmæssige og teknologiske udvikling og de nationale lovkrav til bygge- og anlægssektoren eller bygningspolitikker, for at give fabrikanterne én enkelt ramme for vurdering og prøvning af produkter, når der opstår relevante fælles overensstemmelseskrav; fremhæver, at de nuværende basale krav til bygværker, der er fastsat i byggevareforordningen, allerede kan danne grundlag for udarbejdelsen af standardiseringsmandater og harmoniserede tekniske specifikationer med hensyn til byggevarers miljømæssige ydeevne og bæredygtighed; understreger betydningen af en korrekt vurdering af de produktkategorier, som sådanne krav er relevante for, og behovet for, at alle relevante interessenter inddrages i vurderingsprocessen; understreger, at en sådan indarbejdelse ikke må føre til en stigning i priserne på byggevarer;

34. opfordrer Kommissionen til at vurdere, hvordan byggevareforordningen kan støtte cirkulariteten af byggevarer, herunder genbrugte eller genfremstillede produkter eller produkter fremstillet af genanvendte materialer; understreger, at dette vil kræve pålidelige data om den tidligere anvendelse af byggevarer under hensyntagen til de potentielle omkostninger herved; hilser det i den forbindelse velkommen, at Kommissionen sigter på at oprette et fælles europæisk dataområde for intelligente cirkulære applikationer med data om produktinformation ([9]);

Specifikke henstillinger vedrørende revisionen af byggevareforordningen

35. understreger nødvendigheden af at sikre en egentlig inddragelse af alle interessenter i hørings- og evalueringsprocessen; fremhæver betydningen af en omfattende analyse af de lovgivningsmæssige valgmuligheders konsekvenser; fremhæver behovet for lige vilkår og en lettere administrativ byrde i forbindelse med lovgivningen om byggevarer for alle virksomheder, navnlig SMV'er, under hensyntagen til nye forretningsmodeller, samt behovet for fair konkurrence på globalt plan; opfordrer i denne forbindelse til yderligere præcisering og forbedring af de forenklede procedurer for mikrovirksomheder;

36. understreger betydningen af at undgå overlapninger og sikre, at den reviderede byggevareforordning er i overensstemmelse med eksisterende lovgivning og fremtidige lovgivningsinitiativer; opfordrer derfor Kommissionen til at præcisere forholdet mellem byggevareforordningen og relateret lovgivning om det indre marked, såsom direktivet om miljøvenligt design ([10]), forordningen om energimærkning ([11]), affaldsrammedirektivet ([12]) og drikkevandsdirektivet ([13]), for at undgå eventuelle overlapninger og om nødvendigt strømline de relevante bestemmelser for at sikre juridisk klarhed for virksomhederne;

37. understreger, at enhver revision af byggevareforordningen bør være i overensstemmelse med principperne og målene i standardiseringsforordningen for så vidt angår udarbejdelse af harmoniserede standarder for at sikre deres gennemsigtighed og kvalitet; fremhæver, at enhver revision bør sikre en passende inddragelse af alle interessenter og tilgodese medlemsstaternes lovgivningsmæssige behov;

38. understreger behovet for at sikre juridisk klarhed i en overgangsperiode for så vidt angår en eventuel revision af byggevareforordningen og det hertil knyttede *acquis* for at undgå et juridisk tomrum og sikre en gnidningsløs overgang fra eksisterende til nye bestemmelser;

([9]) Som anført i handlingsplanen for den cirkulære økonomi.
([10]) EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10.
([11]) EUT L 198 af 28.7.2017, s. 1.
([12]) EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.
([13]) EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32.

39. er bekymret for, at enhver revision af byggevareforordningen og navnlig af det hertil knyttede *acquis* vil tage væsentlig tid, mens fabrikanter, entreprenører, planlæggere, arkitekter og andre slutbrugere har brug for omgående løsninger for at overvinde den retsusikkerhed, der bl.a. skyldes manglen på ajourførte harmoniserede standarder og huller i lovgivningen; opfordrer Kommissionen til at adressere disse spørgsmål i forbindelse med sin forventede revision af byggevareforordningen, herunder finde en måde at gribe de presserende juridiske og tekniske udfordringer an på;

40. opfordrer til en ambitiøs revision af byggevareforordningen med henblik på at skabe et solidt regelsæt med effektive, let gennemførlige og harmoniserede regler;

o

o o

41. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne.